

SVMMARIVM.

- 1 Cessatio à diuinis, quare introducta, & quide a sit, & quomplex, ms. seq.
- 3 Priviliegium audiendi diuina officia tempore interdicti, non extenditur ad tempore cessationis; neque privilegium cessationis generalis ad cessationem particularem.

De cessatione à Diuinis.

Cap. XXVIII.

- 1 Liquando cum † obedientia non est præstita excommunicationi, nec interdicto, solet addi cessatio à diuinis, quæ prohibet celebrationem diuinorum officiorum, & administrationem sacramentorum, & ianuis clausis. Tunc autem lit teræ Apostolicæ benè cõsiderandæ erũt, & secundũ eas iudicandum, quia ligant,

quantum Pontifex concessit, & nõ amplius. Est ergo † cessatio à diuinis, quæ desistitur ab officiis diuinis, ut ministerio sacramentorum. Et diuiditur in generalem, quæ imponitur vniuersitati; & in particularem, quæ imponitur loco particulari, ut Ecclesiæ. Non autem est censura, ut erat interdictum. Et qui violat cessationem à diuinis particularem, non est propterea irregularis, ut qui violat interdictum: & qui † priuilegium habet audiendi diuina officia tempore interdicti, non ei suffragabitur, ut tempore cessationis à diuinis, audire possit. Nec qui priuilegium habet audiendi tempore cessationis generalis, continuo audire poterit tempore cessationis particularis. Et hæc de cessatione attingisse satis est.

Et sic superimmissæ Trinitati sit honor, laus, & gloria pro perfecta, vtunque hac Summula, die 14. mensis Aug. M. D. XCIII. Aetatis autem meæ quadragesimoquinto.

*D. Iacobus de Grassiis à Capua, monachus Casinas, & professor
monasterij S. Seuerini de Neapoli, Ordinis
Sancti Benedicti.*

